

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

84. An Inquisitores possint punire sumentes in Communione maiores, vel
plures Hostias, seu particulas? Et an Eucharistia causet gratiam toto
tempore, quo est in stomacho? Ex p. 4. tr. 8. res. 96.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

RESOL. LXXXII.

An Inquisitores possint punire dicentes confessos Religiosos ab Episcopo approbatos iterum eadem peccata teneri confiteri Parocho?

Ex an sic dicentes suspecti sint de heresi, & sint denunciati S. Officio? Ex p. 4. tr. 8. Ref. 102.

Affirmative respondeo, quia sic dicentes sunt suspecti de heresi, & sunt denunciandi S. Officio, & ita tenet Zanard. in direct. Theol. p. 1. de sacram. Panit. cap. 24. Alphonsus de Leone in tr. de offic. & potest. Confess. tom. 2. recollect. 10. n. 101. Peregrin. in compend. nostr. privit. tom. 1. ver. communicare, §. 11. & Naldus in sum. ver. Confessarius, n. 29. & Ioan. de la Cruz de statu de Relig. lib. 2. c. 6. dub. 1. concl. 3. Unde explodenda apparet opinio Henrici de Gandavo, Hostiensis, Archidiaconi, Ioannis Monachi & aliorum, quos refert Adrianus in 49. §. de Confessione, allententium quod qui ex privilegio confitentur Religiosis, tenentur postea debito tempore suis Parochis confiteri eadem peccata, quae semel confessi sunt, ut adimpleant praeccepta Innocentij III. in cap. omnis utriusque sexus, & ideo observat Miranda in Manuali Praelat. tom. 1. q. 45. art. 5. quod Ioannes de Poliac, qui pertinacius supra dictam opinionem tenebat, per Ioann. XXII. anno Domini 1322. vocatus Romam compellus est palinodiam recantare, suumque errorem revocare, ut constat ex quadam Extravag. quae incipit, Vas electionis. Merito igitur, ut advertit Ioan. de la Cruz loco citato, Sixtus IV. commisit Inquisitoribus haereticam pravitatis hoc delictum punire.

RESOL. LXXXIII.

An Inquisitores possint admittere ad confessiones audiendas eos, qui abjuraverunt de vehementi, vel de levi?

Et an Regulares abjurantes de levi reddantur inhabiles ad gradus & dignitates Religionis?

Et notatur, quod ex abjuracione etiam de vehementi non incurritur irregularitas. Ex p. 4. tr. 8. Ref. 64.

Respondeo negative quoad primum, ex declaratione sacrae Congregationis S. Officii, per quam ordinatur ne is qui abjuravit de vehementi, admittatur amplius ad audiendas confessiones, quam declarationem assertit Vmbertus Locutus in fine praxi Inquisit. Genuensis, & de Leone ubi infra, & docet Riccius p. 2. decis. 218. per totam, quam omnino vide.

2. Difficultas est de eo abjurante de levi, & affirmative respondet M. Antonius Genuensis in praxi Archiep. c. 45. n. 2. ubi sic ait. Fuit dubitatum in Curia Archiep. an quidam Sacerdos qui abjuraverat haerese de levi, esset admittendus ad audiendas confessiones fidelium, & re delata ad sacram Congregationem generalis Inquisitionis S. Officii in Vrbe fuit rescriptum die 6. Martij 1596. dictum Sacerdotem non esse impedimentum exercere omnes Ordines, & Sacramenta ministrare, ac fidelium etiam secularium confessiones audire, quamvis abjurasset de levi. Ita Genuensis, qui etiam ibi notat, ut supra diximus quod in dicta Curia Archiep. Neapolit. abjurantes de vehementi nunquam admittuntur ad confessiones audiendas.

3. Sed an Regulares abjurantes de levi reddantur inhabiles ad gradus & dignitates Religionis? negative respondet Seraphinus Freyta in addit. ad tract. de Consecr. solit. q. 24. num. 70. etiam si abjurasset de vehementi. Vide Rodriguez in qq. Regular. tom. 2. q. 82. art. 2. hodie Tom. V.

tamen, ut observat Alphonsus de Leone tract. de officio & potestate Confessarii part. 2. recollect. 1. n. 2. extat decretum sacrae Congregationis sancti Officii annuente Urbano VIII. Pontifice, ubi Regulares redduntur inhabiles ad officia & dignitates propter quamcumque poenitentiam, nisi sit salutaris.

4. Notandum est hic obiter quod ex abjuracione etiam de vehementi non incurritur irregularitas, & ideo Villalobos in sum. tom. 1. tract. 21. diff. 1. §. num. 2. sic ait: [No se incurre irregularidad por haver abjurado la heresia de levi, o de vehementi, de suerte que si de hecho de verdad no era herege, si no que se lo probaron con testigos falsos, o el confesso por temor del tormento no queda irregular como dize Navarro, el qual dize de un Prelado que abjuro de vehementi, y el dia siguiente sin dispensacion se fue a dezir Misa loqual approbo y loo el Papa y toda la Curia, la razon desto es clara, porque en el derecho no se pone esta pena al que abjuro si no al herege.] Ita ille, & Sanch. in sum. tom. 1. lib. 1. c. 25. n. 12. quem sequitur Alphonsus de Leone ubi supra de offic. & potest. Confess. tom. 2. recollect. 1. n. 211. in fin.

RESOL. LXXXIV.

An Inquisitores possint punire sumentes in communionem majores, vel plures Hostias, seu particulas?

Et an Eucharistia causet gratiam toto tempore, quo est in stomacho? Ex p. 4. tr. 8. Ref. 96.

Respondeo affirmative cum Fernandez de Heredia in disp. Theol. de Sacram. tit. de Eucharist. dist. 2. part. 9. dub. unic. num. 1. & Ioan. de la Cruz in direct. conscient. par. 2. de Sacram. Eucharist. q. 4. concl. 2. ubi sic ait: Ex dictis patet contra Caietanum, & Canum, Eucharistiam non causare gratiam toto tempore, quo est in stomacho, sicut nec toto tempore manducationis, alias esset majoris conditionis communicando sub multis hostiis, quod falsum est, & puniuntur ut suspiciosi per Inquisitores, qui sunt multum solliciti communicare sub multis hostiis, ut diutius duret corpus Christi in stomacho. Ita Damm. de la Cruz.

RESOL. LXXXV.

An Inquisitores possint punire reum, qui fuit baptizatus invalide ex defectu formae, materiae, vel intentionis? Ex p. 4. tr. 8. Ref. 78.

Suppono Baptismum necessarium esse, ut haereticis, Iudaismus & Paganismus punibilia sint ab Ecclesia, scilicet aliquibus casibus, ut patet ex Concil. Trid. sess. 14. cap. 2. & observant communiter Doctores. Hoc supposito, negative respondet ad quaesitum Sanch. in sum. tom. 1. lib. 2. c. 7. n. 74. Suar. de fide disp. 19. sect. 5. n. 8. & Sanctatelli. de haeretic. cap. 1. dub. 2. n. 6. & alij, quia talis per Baptismum invalidum non fuit constitutus membrum Ecclesiae visibilis, alias dictus Baptismus non esset repetendus: ergo Ecclesia non potest adversus illum jurisdictionem exercere.

2. Sed non defunt DD. affirmativam sententiam tenentes, quam tuetur Azorius tom. 1. lib. 8. cap. 9. q. 3. ver. si quas, Caltr. de just. haeretic. punit. lib. 1. cap. 8. Simanca in Cathol. instit. tit. 31. num. 5. ubi sic asserit: Queritur an is, qui probabili errore ductus putat se baptizatum esse, cum verè baptizatus non sit, proprie censetur haereticus, si postea haerese aliqua infectus fuerit? & verius est ut haereticus judicetur & poenis haereti

Pp 2 haereti